

ПРАВИЛА ЗА ПОЛЗВАНЕ НА МЕРИТЕ И ПАСИЩАТА НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

1. Перспективен експлоатационен план за паша

Настоящият перспективен план за пашата се издава на основание чл.37о, ал.2, т.1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

За общо ползване на общинските пасища и мери Кмета на Кметството уведомява всички жители отглеждащи животни за лична консумация, че са определени конкретни имоти в който ще пасат животните им. Писмено уведомява пастирите на стадата в кой имоти ще извършват пашата на общите стада. Кмета на Кметството закача на подходящи места в населеното място Решението на Общинския съвет.

За индивидуално ползване на общинските пасища и мери, земеделските производители-животновъди, трябва да спазват одобрените със заповед №РД09-122/23.02.2015 г. на Министъра на земеделието и храните Национални стандарти за добро земеделско и екологично състояние на земята в област «Околна среда, изменение на климата и добро земеделско състояние на земята»

Ползвателите на общински пасища мери, трябва да предвидят:

- Налични водоизточници за водопой;
- Налична пасищна инфраструктура;
- Състояние и запас на тревостоя в наетите пасища и мери;
- Наличие на защитени видове и местообитания по Закона за биологичното разнообразие (ЗБР);
- Биологията на различните видове пасуващи животни .

Земеделските производители-животновъди, който ще наемат общински пасища и мери и ще кандидатстват по схемата за единно плащане на площ, трябва да знаят, че негодни за подпомагане ще са:

1. постоянни пасища или части от тях, заети от дървесна и/или храстовидна растителност с височина над 50 см., при гъстота, надвишаваща 50 броя на хектар, освен ако растителността е важна за защита на водите и почвата;
2. постоянни пасища или части от тях, заети от храстовидна и/или дървесна растителност с гъстота, която не позволява свободно пасуване на селскостопанските животни;
3. частите от постоянните пасища, заети със сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени и други подобни трайно неподходящи за подпомагане площи, когато те заемат общо повече от 100 кв.м от площта на постоянното пасище; постоянни пасища, от чиято площ над 60% е заета от нежелана растителност, храсти, дървета и/или други трайно неподходящи за подпомагане площи.

2. Частите от мерите и пасищата, предназначени за общо и за индивидуално ползване /Приложение №1/.

3. Частите от ливадите, мерите и пасищата, предназначени предимно за косене /Приложение №1/.

4. Кметът на Кметството да изготви схема на прокарите до местата за водопой на животните, и да уведоми пастирите.

5. Мерки за опазване, поддържане и подобряване на мерите и пасищата на територията на Община Полски Тръмбеш.

Задължително е постоянните пасища да се почистват от нежелана храстовидна растителност /къпина, шипка/ и да се провежда борба с агресивни и устойчиви растителни видове /орлова папрат, чемерика/. Поради неправилната им експлоатация ливадите и пасищата губят от своите качества и не могат да изпълняват функциите на пълноценен фураж.

Неравномерното изпасване и утъпкване на тревите води до ликвидиране на тревната покривка, което е предпоставка за развитие на ерозионни процеси на почвата и намаляване на нейното плодородие.

Препоръки за изпълнение на задълженията:

- Борба с плевелите и вредната растителност;
- Поддържане на полустествените тревни площи чрез традиционните земеделски практики (паша и/или косене);
- Повърхностно подобряване на терена;
- Подобряване на естествените ливади и пасища чрез оптимизиране на минералното торене;
- Органично торене на естествените ливади и пасища;
- Подсяване на деградирани ливади и пасища.

Борба с плевелите и вредната растителност.

Борбата с нежеланата и вредна растителност в трайно затревените площи се води диференцирано, съобразно състава на плевелите. Извършва се с добра агротехника, механична борба или борба с химични средства.

Добрата агротехника за поддържане на чрез:

- ранна коситба (за предотвратяване на осеменяването и по-нататъшното разпространение на едногодишните и двугодишни плевели, както и на полупаразитни видове)
 - неколкократно коситба на неопасните видове след паша
 - неколкократно окосяване на орловата папрат през вегетационния период
 - комбинирано сенокосно-пасищно използване на ливадите—съчетаване на по-ранна коситба с паша и окосяване на неопасната трева след паша
 - изкопаване на грубостъблените плевели с единични стъбла като чемерика, лопен, полски хвоц и др. се изкопават механично или ръчно
- Механична борба: чрез почистване на нежеланата растителност със специализирана техника – храсторези, булдозери и др.
- Химична борба: чрез използване на разрешени хербициди, регистрирани у нас. Най-подходящ срок за внасяне на хербициди при естествените ливади е през пролетта – 3-4 седмици преди коситбата, а при пасищата – 3-4 седмици след първата паша, в началните фази на развитие на плевелите. За предпазване на животните от отравяне с хербициди, строго да се спазва определеният от производителя карантинния срок.

Поддържане на полустествените тревни площи чрез традиционните земеделски практики (паша и/или косене).

Основното предназначение на ливадите е да осигуряват висококачествено сено, което е незаменима храна за преживните животни и конете през зимния период. За получаване на качествено сено от ливадите следва да се познават и спазват няколко условия, едно от които е точно определяне на момента на коситбата. Поради голямото видово разнообразие, при определяне на най-подходящия момент се има пред вид фазата на развитие на преобладаващия вид житна трева, от началото до пълния цъфтеж на преобладаващия вид трева. Късната коситба на ливадите влияе неблагоприятно върху добива и качеството на сеното. При закъсняване с коситбата плевелните видове се осеменяват и променят ботаническият състав на тревостоя. Важно е да се определи точно и височината на коситбата (оптималната височина на среза е 5 – 6 см). Ефективно е въвеждането на сенокосооборот, което изисква определянето на участъци, които да се косят по различно време.

Повърхностно подобряване на терена.

Извършва се върху съществуващия тревостой, без той да се разрушава и включва: почистване от храсти, камъни, вредни плевели и др.; подравняване на площта от къртичини, мравуняци, коловози, пороища; отводняване на преовлажнени и заливани площи, с което се отстраняват условията за развитие на кисели треви, неподходящи за паша. Отводняване се налага както в равнинните, така и в предпланинските и планинските ливади и пасища.

Подобряване на естествените ливади и пасища чрез оптимизиране на минералното торене.

Те са силно отзивчиви на торене. Реагират на торене с азот, фосфор и калий, а при определени случаи се нуждаят от торене с микроелементи. Разумното и оптимално торене освен, че подобрява добива и хранителната стойност, подобрява и ботаническия състав на тревостоя. При установено вкисляване на почвите се налага варуване. Препоръчва се диференцирано торене в зависимост от надморската височина, респ. ботаническия състав. Препоръчителни са следните норми за торене:

- *За високопланинския пояс:* азот – 15 -16 кг/дка, P₂O₅ – 8-10 кг/дка, K₂O – 12-14 кг/дка и микроторене с бор и мед;
- *За планинския пояс:* азот – 14 - 15 кг/дка, P₂O₅ – 10-12 кг/дка, K₂O – 10 - 12 кг/дка и микроторене с бор и мед;
- *За предпланинския пояс:* азот – 12 – 14 кг/дка, P₂O₅ – 8 – 10 кг/дка, K₂O – 8 – 10 кг/дка, микроторене с молибден, бор и мед.

Торене с минерални торове:

Определянето на торовите норми се извършва след анализиране на почвени проби за запасеност с основните хранителни елементи – N,P, K и рН.

- Торене с азотни торове – ежегодно, рано на пролет и след коситба при ливадите или след изпасване при пасищата. Нормите на торене варират от 6 до 12 кг/дка. активно вещество в зависимост от степента на запасеност на почвите. Основно се използват амониевата селитра, карбамидът и амониевия сулфат.
- Торене с фосфорни торове – внасят се през есента или рано напролет при норми 8-12 кг/дка. Използват се двоен или троен суперфосфат, както и костно брашно. Целесъобразно е да се използват естествени меки фосфати и алуминиево калциев фосфат разрешени от Наредба 22/2001 за биологично производство на растителни продукти и храни от растителен произход и неговото означаване върху тях.
- Торене с калиеви торове – най – често се използват калиевият сулфат, калиев хлорид, калиева сол и растителна пепел. Внасят се през есента или рано напролет при норми 6 - 10 кг/дка. Тук също е препоръчително да се използват посочените в наредба 22/2001 необработена сол на калиевата основа (каинит или силвинит), както и калиев сулфат съдържащ магнезиева сол.
- Торене с калциеви торове – с тях се торят киселите почви. Използват се сатурачна, обикновена вар и кредата (млян варовик). Нормите на торене са в зависимост от киселинността. Внася се около 2-3 t/ha обикновена вар или 3-5 t/ha сатурачна вар.
- Микроторене – Торенето с Mo, B, Cu, Co, Zn и др., повишава добивите и подобрява качеството на сеното. Най - често използван е Mo, като се прилага в комбинация с фосфорно торене под формата на молибденизиран суперфосфат. Използва се 50 - 100g/ha чист молибден или 450-500 g/ha натриев молибдат.

Органично торене на естествените ливади и пасища.

Тревната растителност в ливадите и пасищата е отзивчива на торене с органични торове. Добре разложеният (угнил) оборски тор се използва в количества 2-4 т/дка. Съдържа около 0,5 % азот; 0,2% фосфор и 0,6% калий. Влияе силно върху ботаническия състав на тревостоя – увеличава процента на житните и бобови треви за сметка на разнотревието. При равни терени

разхвърлянето му се извършва през есента, а при наклонени площи – рано напролет, след топенето на снега, за да не се изнесе. Компостът приготвен от различни органични отпадъци, също се използва за органично торене на ливади и пасища. Внася се рано през пролетта при норма 1,5-2 т/дка. всяка година или 3-4 т/дка. през година.

Торова течност:

Съдържа между 0,25 и 0,1 % фосфор; 0,5% калий и 0,03 % калции. Тори се през пролетта и вегетационния период при норма на торене 500-600 литра торова течност на декар, предварително разредена във вода в съотношение 1:3 или 1:4.

Торене на егреци:

Прилага се в райони с развито овцевъдство. Може да увеличи добивите от 17 до 120 %. Като норма може да се приеме престояването на една овца на 1m² за две денонощия.

Подсяване на деградирани ливади и пасища.

Оределите ливади и пасища, с основно тревно покритие на почвата до 50%, трябва да се подсяват. Препоръчва се да се извършва със специални редосеялки за директно подсяване, без разораване на чима. То се извършва през есента – в планински условия – в началото на септември, а в равнинните – през октомври. Така се създава възможност за намаляване на конкуренцията между тревите от стария чим и подсетите растения.

Прилага се при оредял тревостой и за подобряването му при наклонени терени. Използват се тревни смеси от следните видове:

- Житни – райграс, ежова главица, червена власатка, безосилеста овсига, ливадна метлица, тимотейка и др.
- Бобови – детелина, звездан, еспарзета и др.

Извършва се по следните начини:

- Конвенционално – използват се традиционните технологии при отглеждане на тревни видове или смеси от тях
- Система за директно подсяване (CROP) - използват се сеялки за директна сеитба без предварителни почвообработки
- Самозасяване - дава ефект когато има ценни видове. Постига се чрез късно косене, след осеменяване на видовете - 2-3 години.

Основното подобряване на слабопродуктивните ливади и пасищата включва:

- Унищожаване на естествения тревостой по механичен способ или с хербициди.
- Създаване на изкуствени тревостои от подходящи тревни видове и смеси от тях съобразени с почвено-климатичните условия в района на създаване.

В зависимост от броя на тревните компоненти, които участват в смеските те биват:

- Прости - състоят се от 2-3 вида- един бобов и 1-2 житни
- Усложнени – от 4 - 5 вида, 2 бобови и 2 - 3 житни
- Сложни – от над 5 вида - 2 - 3 бобови и 4 - 6 житни

Според продължителността на използване тревните смеси се делят на:

- краткотрайни – 2 - 3 години
- средно дълготрайни – 4 - 6 години
- дълготрайни – над 10 години

В зависимост от начина на ползване тревните смеси се делят на:

- сенокосни
- пасищни
- за комбинирано ползване

Предимство пред еднокомпонентните тревостои имат тревните смеси , тъй като:

- усвояват по добре водата и хранителните елементи от различните почвени хоризонти.
- подобряват почвената структура и са по добри предшественици от останалите култури.
- полученият фураж от тях е по качествен, тъй като има разнообразен състав и по добро съотношение на белтъчните вещества и въглехидратите.

6. Да се спазват изискванията на ветеринарните лекари, при прилагане разпоредбите на Закона за ветеринарномедицинската дейност и подзаконовите нормативни актове, свързани с ветеринарномедицинската профилактика.

7. Не определя имоти за създаване на изкуствени пасища, чрез засяване с тревни смеси;

8. При изграждане на навеси-да се спазват разпоредбите на Закона за устройство на територията и Закона за опазване на земеделски земи;

9. Въвеждане и редуване на парцелно ползване на пасищни комплекси

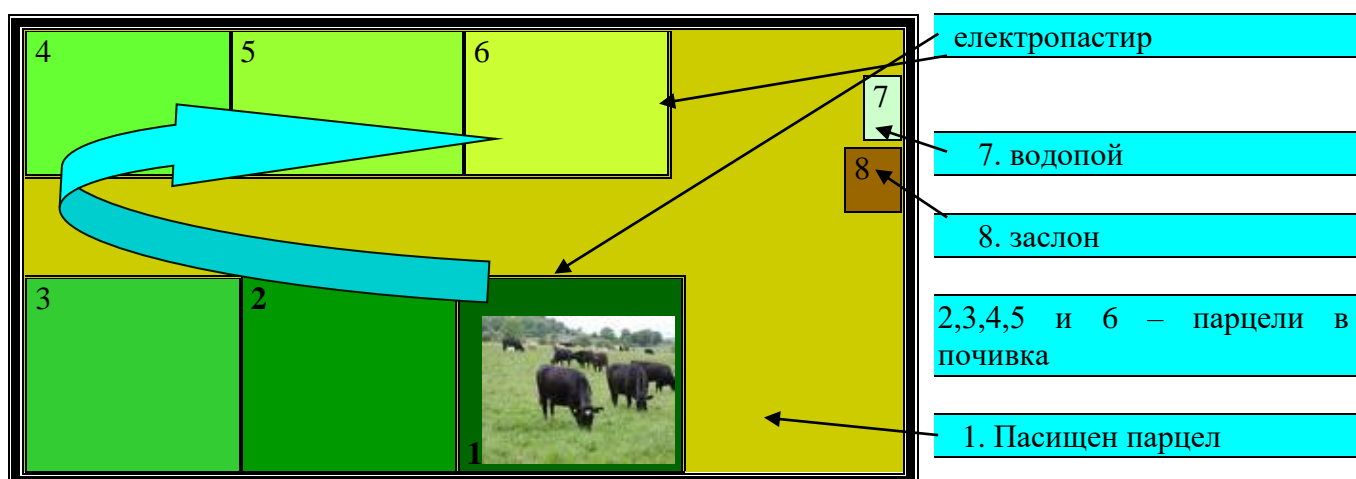
Спазват се следните основни положения:

- броят на животните, трябва да бъдат съобразени с продуктивните възможности на пасището
- пашата започва при достигане пасищна зрелост на тревите
- животните престояват във всеки парцел до 6 дни
- пашата приключва при използване на около 75% от тревостоя
- след всяко използване се определя период на почивка на парцела – 20 - 30 дни при поливни условия и 40 – 50 дни при сухи условия
- брой, големина и форма на парцелите – зависят от периода на възстановяване на тревостоя - при сухи условия броя им е от 10 до 17, а при поливни 5 – 10
- форма - при възможност правоъгълна в съотношение дълга към къса страна 1,5:1
- дългата страна – ориентирана по хоризонталите
- съоразяване на пасището
- външна ограда – стационарна
- вътрешни огради – с електропастир

Комбинирано използване- сенокосно и пасищно

- редуване по години
- двуполна система – площта се разделя на две части – едната се пасе до края на юли, а другата се коси , след което начина на ползване на парцелите се сменя.

Пасищен комплекс

10. Охраната на пасищата и мерите от общински поземлен фонд се осъществява от и за сметка на ползвателите.

11. Режим на ползване, забрани и ограничения в зависимост от конкретните дадености на топографски, климатични и други физически условия, и на развитието на животновъдството на територията на общината

Ползвателите на пасища и мери се задължават да спазват следните изисквания:

- Постоянно почистване на пасищата от нежелана храстовидна растителност,
- Противоерозийни мероприятия, наторяване .

- Забранява се превръщането на пасища и мери в обработваема земя – нива.
- Да не се допуска замърсяване на пасищата и мерите с битови, строителни, производствени и други отпадъци.
- Да не се пали растителността в мерите и пасищата.
- Осигуряване при пасищно отглеждане на животни задължително наличие на постоянно затревени площи (пасища и мери) в съотношение минимум:
 - 0,5 ха – за възрастно животно от рода на ЕРД (над 24 месеца);
 - 0,1 ха – за младо животно от рода на ЕРД (2 - 8 месеца);
 - 0,2 ха - за подрастващо животно от рода на ЕРД (8 - 24 месеца);
 - 0,05 ха - за животно от рода на ДРД ;
 - 0,5 ха - за животно от рода на еднокопитните;

12.Карти за ползването на мерите и пасищата по физически блокове, определени в Системата за идентификация на земеделските парцели, по населени места.